

В. О. Пехтерев

 \mathcal{R} -ЗРІЗИ НАПІВГРУПИ \mathcal{T}_X

V. O. Pyekhtyeryev. \mathcal{R} -cross-sections of the semigroup \mathcal{T}_X , Matematychni Studii, **21** (2004) 133–139.

We classify cross-sections of the \mathcal{R} Green relation on the full semigroup \mathcal{T}_X and determine which of them are isomorphic.

В. А. Пехтерев. \mathcal{R} -сечения полугруппы \mathcal{T}_X // Математичні Студії. – 2004. – Т.21, №2. – С.133–139.

Мы описываем все сечения \mathcal{R} отношения Грина на полугруппе \mathcal{T}_X , а также приводим критерий изоморфизма двух разных \mathcal{R} сечений.

1. Вступ. Нехай ρ — відношення еквівалентності на напівгрупі S . Піднапівгрупа $T \subset S$ називається зрізом відношення ρ , якщо T містить точно по одному елементу із кожного класу еквівалентності. Найбільш цікавими для вивчення є зрізи тих відношень еквівалентності, які тісно пов’язані із будовою напівгрупи S . Для напівгруп такими відношеннями є, зокрема, конгруенції та відношення Грина.

Кажуть, що два елементи a і b напівгрупи S перебувають у відношенні \mathcal{L} (відповідно \mathcal{R} , \mathcal{J}) коли $S^1a = S^1b$ (відповідно $aS^1 = bS^1$, $S^1aS^1 = S^1bS^1$), а інші два відношення Грина визначаються наступним способом: $\mathcal{H} = \mathcal{L} \wedge \mathcal{R}$, $\mathcal{D} = \mathcal{L} \vee \mathcal{R}$.

Зрізи відношень Грина \mathcal{H} ($\mathcal{L}, \mathcal{R}, \mathcal{D}, \mathcal{J}$) часто називають просто \mathcal{H} - (\mathcal{L} -, \mathcal{R} -, \mathcal{D} -, \mathcal{J} -зрізами).

Зрізи відношень Грина для конкретних напівгруп почали вивчатись порівняно недавно. Перший приклад \mathcal{H} -зрізу для скінченої симетричної інверсної напівгрупи IS_n побудований у статті [1]. А дещо пізніше в [2] отриманий повний опис усіх \mathcal{H} -зрізів для напівгрупи IS_n , $n \neq 3$. Далі, у статті [3] описано усі \mathcal{L} - та \mathcal{R} -зрізи напівгрупи IS_n та їх зв’язок із \mathcal{H} -зрізами цієї напівгрупи. Потім в [5] отриманий повний опис усіх \mathcal{H} - та \mathcal{R} -зрізів напівгрупи T_n .

У цій статті описуються всі \mathcal{R} -зрізи повної напівгрупи \mathcal{T}_X , без обмежень на потужність множини X .

2. Теоретичні відомості. Для кожного $a \in \mathcal{T}_X$ символами $\text{im}(a)$ та ρ_a будемо позначати відповідно образ елемента a та відношення еквівалентності на множині X , яке визначається правилом $i\rho_a j \Leftrightarrow a(i) = a(j)$. Кардинальне число $\text{rk}(a) = |\text{im}(a)|$ називається рангом перетворення a . Через e позначимо тотожне перетворення множини X — одиницю напівгрупи \mathcal{T}_X .

2000 Mathematics Subject Classification: 20M20, 20M10.

Добре відомо (див. [4]), що відношення Гріна на напівгрупі \mathcal{T}_X описуються наступним способом:

$$\begin{aligned} a\mathcal{R}b &\Leftrightarrow \rho_a = \rho_b; \\ a\mathcal{L}b &\Leftrightarrow \text{im}(a) = \text{im}(b); \\ a\mathcal{H}b &\Leftrightarrow \rho_a = \rho_b \text{ та } \text{im}(a) = \text{im}(b); \\ a\mathcal{D}b &\Leftrightarrow \text{rk}(a) = \text{rk}(b). \end{aligned}$$

Зокрема, \mathcal{D} -класи Гріна мають вигляд $D_k = \{a \in \mathcal{T}_X \mid \text{rk}(a) = k\}$, де k — кардинальне число $\leq |X|$.

Якщо на множині X задано досконалій порядок, то символом $\xi(X)$ будемо позначати тип цієї впорядкованої множини. Нехай $W(\alpha)$ — це множина всіх порядкових чисел, менших від даного порядкового числа α . Тоді якщо $\xi(X) = \alpha$, то існує єдине відображення подібності $f: X \rightarrow W(\alpha)$. Позначимо $x_\beta := f^{-1}(\beta)$ для кожного $\beta \in W(\alpha)$, тоді $X = \bigcup_{\beta < \alpha} \{x_\beta\}$, причому $x_\beta < x_\gamma \Leftrightarrow \beta < \gamma$. Надалі для кожного $\eta \leq \alpha$ символом $X(\eta)$ позначатимемо множину $\{x_\beta \in X \mid \beta < \eta\}$.

3. Будова \mathcal{R} -зрізів. Оскільки для будь-яких $a, b \in \mathcal{T}_X$ умова $a\mathcal{R}b$ еквівалентна до умови $\rho_a = \rho_b$, то рівності $a = b$ та $\rho_a = \rho_b$ є еквівалентними для будь-якого \mathcal{R} -зрізу T напівгрупи \mathcal{T}_X . Надалі ми будемо часто використовувати цей простий факт.

З будови відношення \mathcal{R} на напівгрупі \mathcal{T}_X випливає, що кожний \mathcal{R} -клас напівгрупи \mathcal{T}_X однозначно визначається заданням деякого диз'юнктного розбиття $X = \bigcup_{i \in I} A_i$ множини X на $|I|$ блоків, для деякого кардинального числа $|I| \leq |X|$. Надалі \mathcal{R} -клас, що визначається даним розбиттям, будемо позначати $R(\bigcup_{i \in I} A_i)$.

Зафіксуємо довільний досконалій порядок \leq на множині X і нехай $\xi(X) = \alpha$.

Для кожного диз'юнктного розбиття множини X блоки розбиття будемо індексувати найменшими елементами цих блоків. Оскільки в такому випадку множина індексів I є підмножиною X , то можна визначити індуктований лінійний порядок на блоках розбиття $X = \bigcup_{i \in I} A_i$ за правилом $A_i \prec A_j \Leftrightarrow i < j$.

Для кожного \mathcal{R} -класу $R(\bigcup_{i \in I} A_i)$ через ϕ позначимо ізоморфізм частково впорядкованих множин I та $X(\xi(I))$. Далі виберемо із цього \mathcal{R} -класу елемент π такий, що $\pi(A_i) = \phi(i)$ для всіх $i \in I$. Тепер символом $R(X, \leq)$ позначатимемо множину усіх таких елементів.

Лема 3.1. Для будь-якого досконалого порядку \leq на множині X множина елементів $R(X, \leq)$ замкнена відносно множення.

Доведення. Візьмемо довільні два елементи $a, b \in R(X, \leq)$, і розглянемо два \mathcal{R} -класи $R(\bigcup_{i \in I} A_i), R(\bigcup_{j \in J} B_j)$, що містять відповідно a і b . Через K позначимо множину $\{j \in J \mid B_j \cap \text{im}(a) = \emptyset\}$. Якщо $K = \emptyset$, то $\text{im}(ab) = \text{im}(b) = X(\xi(J))$. Якщо $K \neq \emptyset$, то через p позначимо найменший елемент цієї множини. Тоді $\text{im}(ab) = X(\beta)$, де $\beta = \xi(\{j \in J \mid j < p\})$. Далі для кожного елемента множини $\text{im}(ab)$ символом C_x позначимо множину $(ab)^{-1}(x)$. Тепер для остаточного доведення леми залишилось встановити, що $C_x \prec C_y$ для довільної пари елементів $x < y$. А це очевидно випливає із рівності $\min(C_x) = \min(A_{\min(B_x)})$, де $\min(Q)$ позначає найменший елемент множини (Q, \leq) , та ланцюга імплікацій $x < y \Rightarrow B_x \prec B_y \Rightarrow \min(B_x) < \min(B_y) \Rightarrow A_{\min(B_x)} \prec A_{\min(B_y)} \Rightarrow \min(A_{\min(B_x)}) < \min(A_{\min(B_y)}) \Rightarrow \min(C_x) < \min(C_y) \Rightarrow C_x \prec C_y$. \square

Теорема 1. а) Для будь-якого досконалого порядку \leq на множині X множина елементів $R(X, \leq) \in \mathcal{R}$ -зрізом напівгрупи \mathcal{T}_X .

б) Різним досконалим порядкам на множині X відповідають різні зрізи.

Доведення. а) За лемою 3.1 ця множина замкнена відносно множення, а тому є піднапівгрупою. Але із побудови $R(X, \leq)$ випливає, що із кожного \mathcal{R} -класу вона містить точно по 1 елементу, а тому $\in \mathcal{R}$ -зрізом напівгрупи IS_X .

б) Очевидно. \square

Теорема 2. Кожен \mathcal{R} -зріз напівгрупи \mathcal{T}_X має вигляд $R(X, \leq)$ для деякого досконалого порядку \leq на множині X .

Доведення. Нехай $T \in \mathcal{R}$ -зрізом напівгрупи \mathcal{T}_X . Для сталих із \mathcal{T}_X відповідне розбиття множини X має єдиний блок X , тому константи утворюють \mathcal{R} -клас $R(X)$. Позначимо через x_0 ту константу з $R(X)$, яка належить до зрізу T .

Лема 3.2. Для кожного елемента $a \in T \cap R(\dot{\bigcup}_{i \in I} A_i)$ $a(A_i) = x_0 \Leftrightarrow x_0 \in A_i$.

Доведення. Оскільки стала x_0 як елемент рангу 1 є нулем зрізу T , то маємо рівність $x_0 \cdot a = x_0$, з якої і випливає твердження леми. \square

Лема 3.3. Для довільного натурального числа k та довільних елементів a, b із множини $D_k \cap T$ правильна рівність $\text{im}(a) = \text{im}(b)$.

Доведення. Припустимо, що це не так. Тоді існують такі число k та елементи a, b із множини $D_k \cap T$, для яких $\text{im}(a) \neq \text{im}(b)$. Позначимо $C = \text{im}(a) \cap \text{im}(b)$, $A = \text{im}(a) \setminus C$, $B = \text{im}(b) \setminus C$, $p = |A|$. Далі розіб'ємо множину $A \cup B$ на пари $\{a_1, b_1\}, \{a_2, b_2\}, \dots, \{a_p, b_p\}$, де $a_i \in A$, $b_i \in B$ для кожного $i \in \{1, \dots, p\}$. Це завжди можна зробити, оскільки $|A| = |B| = p$ і $A \cap B = \emptyset$. Нехай $C = \{c_1, \dots, c_{k-p}\}$. Розглянемо розбиття

$$\dot{\bigcup}_{i=1}^p \{a_i, b_i\} \dot{\bigcup}_{i=1}^{k-p-1} \{c_i\} \dot{\cup} (\{c_{k-p}\} \cup (X \setminus (A \cup B \cup C)))$$

множини X і позначимо через c той елемент зрізу T , який належить до \mathcal{R} -класу, що визначається даним розбиттям. Тоді маємо рівність $\text{im}(ac) = \text{im}(c)$ та ланцюг імплікацій $\rho_{ac} = \rho_a \Rightarrow ac = a \Rightarrow \text{im}(ac) = \text{im}(a) \Rightarrow \text{im}(a) = \text{im}(c)$. Міркуючи подібно, можна встановити, що $\text{im}(b) = \text{im}(c)$. А це суперечить припущення, що $\text{im}(a) \neq \text{im}(b)$, і, отже, доводить лему. \square

Розглянемо множину $P := \{\text{im}(a) | a \in T\}$.

Лема 3.4. Для кожної пари множин $A, B \in P$ або $A \subseteq B$ або $B \subseteq A$.

Доведення. Припустимо що це не так. Тоді існує пара A, B елементів множини P для якої $B \setminus A \neq \emptyset$ та $A \setminus B \neq \emptyset$. Нехай $y \in B \setminus A, z \in A \setminus B, a \in T$ такий, що $\text{im}(a) = A$ та $b \in T$ такий, що $\text{im}(b) = B$. Візьмемо $c \in T \cap R(\{y\} \dot{\cup} \{z\} \dot{\cup} X \setminus \{y, z\})$. Тоді $c(y) \neq c(z)$ і $\text{im}(ac) = \{c(z), c(X \setminus \{y, z\})\}$ та $\text{im}(bc) = \{c(y), c(X \setminus \{y, z\})\}$. А це суперечність з твердженням леми 3.3. \square

Для натурального числа k позначимо через M_k образ довільного елементу із $D_k \cap T$ (коректність позначення випливає із леми 3.3). За лемою 3.4 для кожного k маємо включення $M_k \subset M_{k+1}$, а тому $|M_{k+1} \setminus M_k| = 1$. Позначимо через x_k єдиний елемент множини $M_{k+1} \setminus M_k$. Тоді $M_k = \{x_0, x_1, \dots, x_{k-1}\}$.

Побудуємо тепер бінарне відношення $<$. Для цього приймемо, що $x_0 < x$ для кожного $x \in X \setminus \{x_0\}$. Далі для довільних елементів $x \neq y$ із $X \setminus \{x_0\}$ нехай $a_{x,y}$ — єдиний елемент з $T \cap R(\{x\} \dot{\cup} \{y\} \dot{\cup} X \setminus \{x, y\})$. Очевидно, що $a_{x,y} = a_{y,x}$ та $\text{im}(a_{x,y}) = \{x_0, x_1, x_2\}$, причому, за лемою 3.2, $x_0 = a_{x,y}(X \setminus \{y, z\})$. Приймемо, що

$$\begin{aligned} x < y, & \quad \text{якщо } a_{x,y}(x) = x_1, a_{x,y}(y) = x_2 \\ y < x, & \quad \text{якщо } a_{x,y}(y) = x_1, a_{x,y}(x) = x_2. \end{aligned}$$

Лема 3.5. Для кожного елемента $a \in T$ та довільних одноелементних класів еквівалентності $\{x\}, \{y\}$ відношення ρ_a , з того, що $x < y$, випливає, що $a(x) < a(y)$.

Доведення. Позначимо $x' = a(x), y' = a(y)$ і розглянемо елемент $b = a_{x',y'}$. Тоді $\rho_{ab} = \rho_{a_{x,y}}$, звідси $ab = a_{x,y}$ а це означає що $(ab)(x) = a_{x,y}(x)$, тобто $b(x') = b(a(x)) = a_{x,y}(x) = x_1$, бо $x < y$. А тепер за означенням відношення $<$ остаточно отримуємо, що $x' < y'$, тобто що $a(x) < a(y)$. \square

Лема 3.6. Відношення $<$ є строгим лінійним порядком.

Доведення. Із означення відношення $<$ випливає, що для довільних різних $x, y \in X$ виконується точно одна з нерівностей $x < y$ та $y < x$. Тому треба довести лише транзитивність. Спочатку зауважимо, що для довільних натуральних чисел k і l з нерівності $k < l$ випливає $x_k < x_l$. Для цього досить розглянути добуток ba_{x_k, x_l} , де b довільний елемент із множини $T \cap D_{k+1}$. Розглянемо тепер довільні три такі елементи $x, y, z \in X \setminus \{x_0\}$, що $x < y, y < z$. Нехай $T \cap R(\{z\} \dot{\cup} \{x\} \dot{\cup} \{y\} \dot{\cup} (X \setminus \{x, y, z\})) = \{c\}$. Тоді $\{c(x), c(y), c(z), c(X \setminus \{x, y, z\})\} = \text{im}(c) = M_4 = \{x_0, x_1, x_2, x_3\}$. За лемою 3.2 $x_0 = c(X \setminus \{x, y, z\})$, а за лемою 3.5 $c(x) < c(y)$ і $c(y) < c(z)$. Звідси отримуємо, що $c(x) = x_1, c(y) = x_2, c(z) = x_3$. Тепер із леми 3.5 та того, що $x_1 < x_3$, остаточно отримуємо, що $x < z$. \square

Лема 3.7. Елемент x_1 є найменшим елементом множини $X \setminus \{x_0\}$, тобто для кожного $x \in X \setminus \{x_0, x_1\}$ виконується нерівність $x_1 < x$.

Доведення. Для доведення достатньо розглянути добуток $ba_{x_1, x}$, де b довільний елемент із множини $T \cap D_2$. \square

Лема 3.8. Відношення $<$ є досконалім порядком, тобто кожна непорожня підмножина $Y \subseteq X$ має найменший елемент.

Доведення. Якщо $x_0 \in Y$, то з означення відношення $<$ випливає, що x_0 — найменший елемент даної множини. Нехай тепер $x_0 \notin Y$ і a — єдиний елемент із $T \cap R(\bigcup_{y \in Y} \{y\} \dot{\cup} (X \setminus Y))$. За лемою 3.2 $x_0 = c(X \setminus Y)$, а за лемою 3.4 $x_1 \in \text{im}(a)$. Нехай $a^{-1}(x_1) = \{y\}$. Тоді з лем 3.5 і 3.7 випливає, що y є найменшим елементом множини Y . \square

Позначимо через α тип множини $(X, <)$.

Лема 3.9. Для кожної пари множин $A, B \in P$ з рівності $\xi(A) = \xi(B)$ випливає рівність $A = B$.

Доведення. Нехай $\xi(A) = \xi(B)$. За лемою 3.4 або $A \subseteq B$ або $B \subseteq A$. Без порушення загальності можна вважати, що $A \subseteq B$. Виберемо такий елемент a із T , що $\text{im}(a) = A$. Припустимо, що $A \neq B$, і нехай $z \in B \setminus A$. З леми 3.4 випливає, що $x_0 \in A$, тому $z \neq x_0$. Позначимо через g ізоморфізм між частково впорядкованими множинами B і A . Тоді $g(x_0) = x_0$. Оскільки g — бісекція, то всі елементи послідовності $\{g^{(n)}(z) | n \geq 0\}$ є різними і множина $C = \{g^{(n)}(z) | n \geq 0\}$ є зліченою, більше того, $x_0 \notin C$. Розглянемо елементи $z, g(z)$. Якщо $g(z) < z$, то $g^{(n+1)}(z) < g^{(n)}(z)$ для кожного $n \geq 0$, а це суперечить тому, що множина C має найменший елемент. Отже, $z < g(z)$ і z є найменшим елементом множини C . Візьмемо $b \in T \cap R(\dot{\bigcup}_{c \in C} \{c\} \dot{\cup} (X \setminus C))$. Тоді, з одного боку, $b(z) = x_1$, бо за лемою 3.2 $x_0 = b(X \setminus C)$, а з іншого боку, з того, що $ab \in T$, випливає, що існує таке число $k \geq 1$, що $b(g^{(k)}(z)) = x_1 = b(z)$. Оскільки це суперечить ін'ективності перетворення b на множині C , то припущення, що $B \setminus A \neq \emptyset$, є хибним, що й доводить лему. \square

Лема 3.10. Для кожного порядкового числа $0 < \beta \leq \alpha$ перетворення

$$t_\beta = \begin{cases} x, & \text{якщо } x \in X(\beta) \\ x_0, & \text{якщо } x \notin X(\beta) \end{cases}$$

належить до зрізу T .

Доведення. Скористаємось трансфінітною індукцією. База індукції випливає з того, що стала x_0 належить до T . Тепер припустимо, що твердження справедливе для усіх порядкових чисел, менших за β , і покажемо, що воно буде справедливим і для числа β . Нехай a — єдиний елемент множини $T \cap R(\dot{\bigcup}_{x \in X(\beta) \setminus \{x_0\}} \{x\} \dot{\cup} (X \setminus X(\beta)))$. Можливі два випадки.

1) β не є граничним числом. Тоді множина $X(\beta)$ має найбільший елемент $x_{\beta'}$, такий, що $\beta = \beta' + 1$. За припущенням індукції маємо, що $t_{\beta'} \in T$. Тоді для елемента $b = t_{\beta'} \cdot a$, отримуємо $\rho_b = \rho_{t_{\beta'}}$ та $b = t_{\beta'}$, а це означає, що $a|_{X(\beta')} = t_{\beta'}$. Залишилось довести, що $a(x_{\beta'}) = x_{\beta'}$. Припустимо, що це не так, тобто $a(x_{\beta'}) = x_\delta > x_{\beta'}$. Тепер розглянемо елемент $a_{x_\delta, x_{\beta'}}$. Тоді із рівності $\text{rk}(a \cdot a_{x_\delta, x_{\beta'}}) = 2$, випливає, що $a_{x_\delta, x_{\beta'}}(x_\delta) = x_1$, а також $a_{x_\delta, x_{\beta'}}(x_{\beta'}) = x_2$. А це суперечить лемі 3.5 та завершує доведення у даному випадку.

2) β є граничним числом. У цьому випадку для довільного $\gamma < \beta$ маємо, що $\gamma + 1 < \beta$. Тому за припущенням індукції $t_{\gamma+1} \in T$. Для елемента $b = t_{\gamma+1} \cdot a$ маємо $\rho_b = \rho_{t_{\gamma+1}}$. Отже $b = t_{\gamma+1}$, а це означає, що $a|_{X(\gamma+1)} = t_{\gamma+1}$. Зокрема, $a(x_\gamma) = x_\gamma$. Внаслідок довільності числа γ ми отримуємо, що $a = t_\beta$. Отже, і в цьому випадку $t_\beta \in T$. \square

Лема 3.11. Для кожного елемента $a \in T$ правильна рівність $\text{im}(a) = X(\xi(\text{im}(a)))$.

Доведення. Твердження леми 3.11 випливає з лем 3.9 та 3.10. \square

Лема 3.12. Нехай $R(\dot{\bigcup}_{i \in I} A_i)$ — довільний \mathcal{R} -клас, а ϕ — ізоморфізм частково впорядкованих множин I та $X(\xi(I))$. Для елемента a із $T \cap R(\dot{\bigcup}_{i \in I} A_i)$ рівність $a(A_i) = \phi(i)$ правильна для кожного $i \in I$.

Доведення. Припустимо, що це не так, тобто існує номер i такий, що $a(A_i) \neq \phi(i)$. Нехай j — найменше з таких i . Тоді $a(A_j) > \phi(j)$. Позначимо через f ізоморфізм між частково впорядкованими множинами X і $W(\alpha)$ та розглянемо елемент $b = t_{f(j)+1}$. Тоді

$$\xi(\text{im}(ba)) = \xi(\{\phi(i)|i \in I, i < j\} \cup \{a(A_j)\}) = \xi(\{\phi(i)|i \in I, i \leq j\}),$$

бо $\phi(i) < \phi(j) < a(A_j)$ для всіх $i < j, i \in I$. Оскільки $X(\xi(\{\phi(i)|i \in I, i \leq j\})) = \{\phi(i)|i \in I, i \leq j\}$, а $\text{im}(ba) \neq \{\phi(i)|i \in I, i \leq j\}$, бо $(ba)(x) = a(b(x)) = a(j) > \phi(j)$ для довільного x із множини $b^{-1}(j)$, то за лемою 3.11 $ba \notin T$. Отже, ми отримали суперечність, яка і доводить нашу лему. \square

Тепер із леми 3.12 випливає, що $T \subseteq R(X, \leq)$. Але T та $R(X, \leq)$ містять по одному елементу із кожного \mathcal{R} -класу напівгрупи \mathcal{T}_X , а тому $T = R(X, \leq)$. \square

Наслідок 1. (Теорема 2 [5]) Існує біекція між множиною усіх \mathcal{R} -зрізів напівгрупи T_n та множиною усіх лінійних порядків на множині $N = \{1, 2, \dots, n\}$.

4. Ізоморфізм \mathcal{R} -зрізів. Нехай $R = R(X, \leq)$ — довільний \mathcal{R} -зріз. Для кожного $a \in R$ визначимо *тип елемента*, $\tau(a) = \xi(\text{im}(a), \leq)$. Очевидно, що $\tau(a) = \beta \Leftrightarrow \text{im}(a) = X(\beta)$. Більше того, оскільки $e \in R$, то $\tau(e) = \xi(X, \leq)$.

Лема 4.1. Для довільних $a, b \in R$ правильна нерівність $\tau(ab) \leq \min(\tau(a), \tau(b))$.

Доведення. Із того, що $\text{im}(ab) \subseteq \text{im}(b)$ випливає, що $\xi(\text{im}(ab)) \leq \xi(\text{im}(b))$, отже, $\tau(ab) \leq \tau(b)$. Далі розглянемо два \mathcal{R} -класи $R(\bigcup_{i \in I} A_i)$ і $R(\bigcup_{j \in J} B_j)$, які містять відповідно a і b . Через K позначимо множину $\{j \in J | B_j \cap \text{im}(a) \neq \emptyset\}$. Оскільки $K \subseteq \text{im}(a)$, то $\xi(\text{im}(ab)) = \xi(K) \leq \xi(\text{im}(a))$, отже $\tau(ab) \leq \tau(a)$. \square

Позначимо через E множину усіх ідемпотентів напівгрупи \mathcal{T}_X .

Лема 4.2. Зафіксуємо елемент $a \in E \cap R$. Множина $R_a = \{x \in R \cap E | \tau(x) \leq \tau(a)\}$ є множиною розв'язків в R рівняння $xax = x$.

Доведення. Нехай $x \in R$ — розв'язок даного рівняння. За лемою 4.1 маємо, що $\tau(x) \leq \tau(a)$. Але для кожного $y \in R$ такого, що $\tau(y) \leq \tau(a)$, виконується рівність $ya = y$, позаяк $\text{im}(y) = X(\tau(y)) \subseteq X(\tau(a))$, а $a|_{X(\tau(a))} = id_{X(\tau(a))}$. Тому для елемента x правильна рівність $x^2 = x$. Отже $x \in R_a$. Оскільки кожен елемент множини R_a задовільняє рівняння $xax = x$, то лему доведено. \square

Нехай $R_1 = R(X, \leq_1)$ та $R_2 = R(X, \leq_2)$ — два довільні \mathcal{R} -зрізи. Для довільних порядкового числа β та $i \in \{1, 2\}$ позначимо через E_β^i множину $\{a \in E \cap R_i | \tau(a) = \beta\}$.

Лема 4.3. Довільний ізоморфізм f зрізів R_1 та R_2 , індукує для всіх β біекцію між множинами E_β^1 і E_β^2 .

Доведення. Скористаємось трансфінітною індукцією. Базу індукції отримуємо з того, що нуль при ізоморфізмі завжди переходить у нуль. Тепер припустимо, що твердження справедливе для усіх порядкових чисел, менших за β , і доведемо, що воно буде справедливим і для числа β . Припустимо протилежне, тоді можливі два випадки

1) Існує елемент $b \in E_\beta^1$, такий що $f(b) \notin E_\beta^2$. Тоді, за припущенням індукції, $f(b) \in E_\gamma^2$, де $\gamma > \beta$. Розглянемо тепер в R_1 рівняння $xbx = x$ та відповідне йому в

R_2 рівняння $yf(b)y = y$. З леми 4.2 випливає, що f індукує біекцію між множинами $\bigcup_{1 \leq \eta \leq \beta} E_\eta^1$ і $\bigcup_{1 \leq \eta \leq \gamma} E_\eta^2$. Більше того, скориставшись припущенням індукції, маємо, що f індукує біекцію між множинами E_β^1 і $\bigcup_{\beta \leq \eta \leq \gamma} E_\eta^2$. Тоді існує елемент $c \in E_\beta^1$ такий що $f(c) \in E_\beta^2$. Далі, розглянувши в R_1 рівняння $xcx = x$ та відповідне їому рівняння в R_2 , отримаємо, що f індукує біекцію між множинами E_β^1 і E_β^2 , що суперечить сказаному вище, тому що $\bigcup_{\beta \leq \eta \leq \gamma} E_\eta^2 \neq E_\beta^2$, позаяк $f(b) \in (\bigcup_{\beta \leq \eta \leq \gamma} E_\eta^2) \setminus E_\beta^2$. Отже, даний випадок не можливий.

2) Випадок, коли існує такий елемент $b \notin E_\beta^1$, що $f(b) \in E_\beta^2$, розбирається подібно. Отже, наше припущення невірне, і лему доведено. \square

Теорема 3. Два \mathcal{R} -зрізи $R_1 = R(X, \leq_1)$ та $R_2 = R(X, \leq_2)$ напівгрупи \mathcal{T}_X є ізоморфними тоді і лише тоді, коли $\xi(X, \leq_1) = \xi(X, \leq_2)$.

Доведення. Необхідність. Припустимо, спочатку, що $R_1 \simeq R_2$ і f — деякий ізоморфізм. Оскільки із леми 4.3 випливає, що $\tau(f(x)) = \tau(x)$ для будь-якого елемента $x \in R_1$, то правильні такі рівності $\xi(X, \leq_1) = \tau(e) = \tau(f(e)) = \tau(e) = \xi(X, \leq_2)$.

Достатність. Тепер припустимо, що $\xi(X, \leq_1) = \xi(X, \leq_2)$. Тоді через f позначимо ізоморфізм частково впорядкованих множин (X, \leq_1) та (X, \leq_2) . Неважко перевірити, що відображення $x \mapsto f^{-1}xf$ є ізоморфізмом зрізів R_1 і R_2 . \square

Оскільки на скінченній множині усі досконалі порядки ізоморфні, то одержуємо наступний результат.

Наслідок 2. (Теорема 3 [5]) Усі \mathcal{R} -зрізи напівгрупи T_n ізоморфні між собою.

ЛІТЕРАТУРА

1. Renner L.E. *Analogue of Bruhat decomposition for algebraic monoids. II. The length function and the trichotomy*// J. Algebra . – 1995. – V. 175, №2. – P.697–714.
2. Cowan D.F., Reilly R. *Partial cross-sections of symmetric inverse semigroups*// Internat J. Algebra Comput. – 1995. – V.5, №3. – P.259–287.
3. Ganyushkin O., Mazorchuk V. *\mathcal{L} - and \mathcal{R} -cross-sections in IS_n* // Com. in Algebra. – 2003. – V.31, №9. – P.4507–4523.
4. Клифорд А., Престон Г. Алгебраїческая теория полугрупп. Т.1,2. – М.: Мир, 1972.
5. Pyekhtyeryev V. *\mathcal{H} - and \mathcal{R} -cross-sections of the full finite semigroup T_n* // J. Algebra and Discrete Mathematics. – 2003. – №3. – P.82–88.

Київський національний університет ім. Тараса Шевченка,
кафедра алгебри і математичної логіки,
м. Київ, пр-кт Глушкова, 6
vasiliy@univ.kiev.ua

Надійшло 26.12.2003